

Identifikationsangaben

Lokalita	Teplice
Gemeinschaft	Teplice
Bezirk	Teplice
Erdstrich	Ústecký kraj
Katastrální území	Teplice, Kode: 766003
GPS-Koordinaten	50° 38' 15.7" 13° 49' 39.5"
Německý název	Teplitz-Schönau, Teplitz
Číslo kulturní památky	42951/5-2491
Vlastnictví	Nezjištěno
Kontakt	Nezjištěno
Vlastník	Nezjištěno
Stav	Srovnán se zemí, bez připomínky
Opuštěno	Nein

HISTORICKÉ
hřbitovy

Teplice (německy Teplitz, dříve Teplitz-Schönau, v letech 1945–1946 Teplice-Šanov) jsou lázeňské statutární a okresní město. V roce 2011 zde trvale žilo 18.470 obyvatel (bez místních částí).

První důvěryhodná zmínka o části města Trnovany pochází z roku 1057, další pak z konce 12. století. V blízkosti starší slovanské vesnice založila kolem roku 1160 královna Judita, manželka Vladislava II., klášter benediktinek.

Po zhruba stovce let vzniká opevněné gotické město na obdélném půdoryse. Teplicemi procházela významná obchodní cesta do Saska. Klášter zanikl v závěru nebo brzy po skončení husitských válek, po bitvě u Ústí nad Labem roku 1426 a před rokem 1436, kdy se klášterní budovy stávají majetkem Jakoubka z Vřesovic.

Vrchnost se v Teplicích často střídala, na místě kláštera vznikl renesanční zámek a dále se rozvíjelo lázeňství. Poslední český majitel Teplic Vilém Kinský z Vchynic a Tetova byl zavražděn spolu s Albrechtem z Valdštejna v únoru 1634 v Chebu. Panství bylo zkonfiskováno císařem a věnováno Janovi z Aldringenu. Ten umřel za záhadných okolností ještě téhož roku, dříve než panství spatřil. Panství zdědila Janova sestra, která jej věnem přinesla Jeronýmu Clarymu.

Po třicetileté válce bylo vybité obyvatelstvo Teplic doplňováno přísunem německých kolonistů, jejichž potomci Teplice obývali až do odsunu v roce 1945.

Z roku 1680 pocházejí první seznamy lázeňských hostů, nejstarší u nás. Claryové přestavěli v barokním slohu zámek, roku 1718 také vznikly barokní sloup Nejsvětější Trojice (morový sloup) z dílny Matyáše Bernarda Brauna, dodnes stojící na Zámeckém náměstí.

V 18. století se rozvíjel průmysl. Po roce 1742 vznikly v okolí Teplic první hnědouhelné doly a vzkvétala také výroba punčoch. Převážně dřevěné Teplice podlehly z větší části požáru v roce 1793, obnovovány byly již v klasicistním slohu.

V roce 1938 byly Teplice připojeny jakožto součást Sudet k Třetí říši.

Bývalý hřbitov u děkanského kostela sv. Jana Křitele

Hřbitov u děkanského kostela sv. Jana Křitele byl zrušen v roce 1760, kdy byl založen městský hřbitov v lokalitě dnešních Havlíčkových sadů.

Ze hřbitova zůstaly dochovány hrobky. Pod kostelem v severní boční lodi se nachází hrobka Clary-Aldringenů, v jižní boční lodi hrobka rodu Vchynských ze Vchýnic s cínovými rakvemi a českými nápisy. V podlaze pod lavicemi je náhrobek Šebestiána z Gutštejna (1578), pamětní desky Pavla Antoniewiczze (hejtman litevský, 1664) a paní Mikanové (1764). Na jižní vnější stěně kostela je renesanční náhrobní kámen Johanky Kaplířové z roku 1600 s českým nápisem a erbem. Dále je zde barokní náhrobník s reliéfem krucifixu z roku 1711 a nápisový náhrobník.

očet obyvatel v roce 1930 - 30.799

Počet obyvatel v roce 2011 - 18.470

Zdroj: Wikipedia, Český statistický úřad, Mapy.cz, webové stránky obce/města, Katastrální úřad, Omnium, Památkový katalog

Photogalerie

Technické fotografie